

Univerzitet u Novom Sadu
Prirodno matematički fakultet
Departman za geografiju, turizam i hotelijerstvo

Projekat tematske večeri

"Crnogorska noć u Vojvodini"

Studenti:

1. Šikora Ivana
2. Nikolić Nebojša
3. Stojanović Jelena
4. Barišić Milena
5. Božin Tijana
6. Aleksić Dragana
7. Josin Dragana
8. Stojanović Jovana
9. Dotlić Sonja
10. Alavuk Đorđe
11. Curaković Danka
12. Bogner Jelena
13. Marić Slobodanka
14. Petrović Vasilije
15. Goronja Darija
16. Stefanović Jovica
17. Kaloštrović Bojana
18. Čukić Milena
19. Milić Bojana

Profesor: dr Anđelija Ivkov-Džigurski

Asistent: mr Igor Stamenković

Ispitni predmet: Animacija u turizmu

Mentori: dr Anđelija Ivkov-Džigurski, profesor docent
mr Igor Stamenković, asistent

Tema: Prikaz Crne Gore sa svim njenim prirodnim i društvenim specifičnostima, kroz glumu, pesmu i ples...

Gledaocima će na jedan humorističan način biti predstavljeni crnogorski običaji i mentalitet njenog naroda, folklor (nošnja, muzika, ples), kao i gastronomске vrednosti.

Organizacija tematske večeri je humanitarnog karaktera, i za cilj ima prikupljanje sredstava za pomoć deci bez roditeljskog staranja, doma za decu i omladinu „Miroslav Antić- Mika“, Sombor.

Datum i mesto održavanja tematske večeri: 26. januar 2011., Svečani salon Spens-a, Novi Sad

Trajanje oficijalnog dela večeri: 20:30h - 23:30h

Realizatori projekta: studenti I i II godine master studija turizma, hotelijerstva i gastronomije.

Šikora Ivana – rukovodilac projekta, protokol i pisanje projekta, pevanje i ples, osmišljavanje teksta za pozivnice, ulaznice i zahvalnice, zaduživanje i transport tehnike, transport torti i promotivnog materijala TOCG, odlazak u ambasadu, kontakt- dekorater, kupovina poklona za decu iz hora.

Nikolić Nebojša - zamenik rukovodioca, gluma, ples, osmišljavanje i kalkulacija menija, nabavka hrane, nabavka nošnji, kontak- instruktor plesa;

Stojanović Jelena– rukovodilac finansijskih poslova, finansijski izveštaj, ples, gluma, izrada prezentacije;

Barišić Milena - zamenik za finansije, hostesa, ples, gluma, pevanje, popis kostima i scenografije, postavka scenografije;

Božin Tijana – PR, ples, narator;

Curaković Danka – slanje dopisa ambasadi, kontakt TOCG radi nabavke suvenira;

Alavuk Đorđe - kontakt- harmonikaš, osmišljavanje i kalkulacija menija, nabavka i transport hrane i pića, gluma, ples;

Aleksić Dragana - kontakt sa štamparijom (pozivnice, meni, program, posteri, brojevi stola), nabavka cvetnih aranžmana, hostesa;

Bogner Jelena – osmišljavanje teksta za scenario i režija, zadužena za prezentaciju;

Čukić Milena – osmišljavanje teksta za scenario, odabir muzike, pomoć pri izradi prezentacije, ples, gluma;

Dotlić Sonja - voditelj, zadužena za puštanje muzike, nabavka rekvizita, pomoć u izradi prezentacije;

Goronja Darija – pomoć oko jelovnika; kontakt – guslar, hor; gluma, ples;

Josin Dragana - priprema prezentacije za sponzore, ples, gluma;

Kaloštrović Bojana – pomoć u pripremi scenarija, nabavka suvenira, Mystic, Inex apartmani

Marić Slobodanka – prezentacija za sponzore, hostesa, ples, gluma, pevanje, vozač, postavka scenografije, pronalazak fotografija za pozivnice i ulaznice;

Milić Bojana – osmišljavanje teksta za scenario, gluma, ples, pevanje, odlazak u ambasadu;

Petrović Vasilije – popis namirnica i kalkulacija, ples, gluma, nabavka bubica i reflektora, XXL apartmani.

Stojanović Jovana - pomoć oko jelovnika, scenografija i rekviziti, nabavka rekvizita;

Stefanović Jovica – gluma.

Nešto o Crnoj Gori...

Crna Gora je zasigurno jedna od najzanimljivijih tačaka na svetu. Iako pokriva svega oko 14.000 km² i ima tek oko 670.000 stanovnika, njen doprinos svetskoj kulturnoj baštini utoliko je i veći. Tokom vekova svoje bogate istorije Crna Gora je opstala i ostala jedan od najsvetlijih primera borbe za slobodu i za sopstveno postojanje. Hrišćanska, muslimanska, ilirska, vizantijska, turska i slovenska civilizacija ovde su se stopile čineći Crnu Goru doveka raskrsnicom kulture i istorije.

Crna Gora menjala je svoje ime mnogo puta. Od latinske oblasti pod nazivom Prevalis, preko srednjevekovne države Zete, do savremenog Crne Gora. Kako se menjalo ime, tako se i prostor, zahvaljujući svim civilizacijama koje su na njemu kraće ili duže boravile, pretvarao u mozaik civilizacijskih tekovina. Ovaj kvalitet Crne Gore i danas je, u svetu njen najcenjeniji aspekt.

Istoriјa

Istoriјa Crne Gore je vrlo živopisna. Burni život Crne Gore začinili su mnogi, ali njena večita želja za slobodom ostala je dominantna kroz celu istoriju. Svaki deo Crne Gore ispričaće radoznalom putniku razne zanimljive priče iz svakog perioda - od grandioznog Rimskog carstva do modernog doba. Iako površinom dosta mala, ova ponosna država o svojoj istoriji ima dosta toga da kaže.

Ime "Crna Gora" spominje se prvi put u povelji kralja Milutina 1276.god. Smatra se da je dobila ime po gustim šumama koje su prekrivale planinu Lovćen i područje oko njega. Šume su bile toliko tamne da su posmatraču odavale utisak "crne" gore.

Za vreme rimskog carstva teritorija Crne Gore prostirala se teritorijom Duklje. Naseljavanjem Slovena u VII veku, hrišćanstvo ubrzo dobija primat na ovim prostorima.

Duklja je obuhvatala oblast Skadarskog jezera sa obližnjim planinama. Prvi njen knez bio je Vladimir. Nezavisnost stiče 1040. godine, a kraljevinom je proglašena 1077. Time postaje jedna od prvih nezavisnih država na Balkanu. Dobija ime Zeta, što na staroslovenskom znači žeteoci.

Zbog čestih nemira i političkih previranja, posle smrti vladara iz dinastija Vladimir i Vojislavljević, Vizantija preuzima dominaciju nad Zetom. Veliki župan Nemanja koji 1185. zauzima vodeću poziciju na ovim prostorima, Zeti ne menja status nezavisne države koju je ona prethodno imala. U XIV veku pod vođstvom dinastija Balšić i Crnojević postaje nezavisna feudalna država, i polako se širi zahvaljujući neumornim odolevanjima pred vojskama kakve su bile: albanska, a kasnije turska i mletačka.

Tokom vladavine Crnojevića, usled jakih napada turske vojske, narod zajedno sa Crnojevićima postaje primoran da se povuče ka planini Lovćen. Ivan Crnojević se odlučuje za Cetinje kao svoje uporište i tu gradi dvorac i manastir. Cetinje tako postaje sinonim za duhovnu i državnu slobodu. Đurađ Crnojević, sin Ivana

Crnojevića, kratko vlada, ali za sobom ostavlja neprocenjivo blago. Za vreme njegove vladavine 1493. god. otvara se prva štamparija na Balkanu, a godinu dana kasnije, 1494. štampa se i prva knjiga - Oktoih.

Turci preuzimaju vlast nad Crnom Gorom 1496. i pripajaju je skadarskoj provinciji. I pored toga, Crna Gora zadržava visok stepen autonomije, a nezavisnost u potpunosti vraća 1645. god.

Na čelo Crne Gore dolaze vladike koje preuzimaju rukovođenje zemljom. Tadašnji organi vlasti bili su Opštetcrnogorski zbor i Skupština glavara, a na nižim nivoima zborovi glavara. 1697. god. Zbor Crnogoraca bira Danila I za vladiku. Tada počinje osnivanje dinastije Petrović i njihova borba za jedinstvenost vere i politike. Petar I Petrović (1784 - 1830) jedna je od najsvjetlijih ličnosti crnogorske istorije. Sa njim na čelu, Crna Gora učvršćuje svoju nezavisnost, a posle velikih pobeda nad brojnijom turskom vojskom, oslobođa se turskog uticaja i dominacije. On ujedinjuje crnogorska plemena i približava crnogorsko primorsko stanovništvo, koje je tada bilo pod uticajem austrougarske. Naslednik Petra I Petrovica bio je Petar II Petrović Njegos. Izuzetan državnik, filozof i književnik. Ova grandiozna licnost za vreme svoje vladavine formira državne institucije, administrativnu i državnu vlast. Održavao je veze sa Rusijom i vodio česte borbe protiv Turaka. Napisao je dela kao što su "Gorski vijenac" i "Luča mikrokozma" koja su ga učinila jednim od najvećih svetskih pisaca. Za vreme vladavine njegovog naslednika Danila suverenitet Crne Gore je ojačan i formalno priznat. Tome je doprinela i velika победa na Grahovcu 1858. god nad turskom vojskom.

Crnogorski narod iako brojčano manji, odneo je značajan broj pobeda nad Turcima. Za vreme kneza i kralja Nikole odigrale su se dve značajne bitke: Vučedolska i bitka na Fundini. Kralj Nikola je omogućio Crnoj Gori ostvarenje bitnih političkih ciljeva. Crna Gora je pod njegovim vođstvom povratila Bar i Ulcinj i tako dobila deo jadranske obale, takođe je vratila Podgoricu, Kolašin i Nikšić. Na berlinskom kongresu dobila je puno međunarodno priznanje. Činjenica, da je Crna Gora jedina zemlja na Balkanu, koja je uspešno odolevala Osmanlijskoj imperiji, zadivila je Evropu i Crna Gora postaje kraljevina 1910. god.

XX vek za Crnu Goru predstavlja težak period, jer ona tada gubi samostalnost i nestaje sa političke mape Evrope. Kada je izbio Prvi svetski rat Crna Gora staje na stranu Srbije i saveznika. 1916. god. nakon kapitulacije pred austrougarskom, kralj Nikola odlazi u egzil. Jedno vreme provodi u Italiji, a potom odlazi u Francusku. Pokušaji kralja i njegove vlade da utiču na tadašnja zbivanja u Crnoj Gori bili su bezuspešni. Padom Kraljevine Jugoslavije pred fašističkom Nemačkom u Drugom svetskom ratu, Crna Gora još jednom dokazuje da duh slobode koji nosi njen narod nije nestao. 13. jula 1941. god. crnogorci u velikom broju dižu ustanak protiv italijanskih okupatora.

Posle II svetskog rata Crna Gora popravlja svoj državno pravni status i postaje jedna od šest ravnopravnih republika Jugoslovenske federacije.

Nakon burnih godina krajem XX veka, i raspada SFR Jugoslavije, Crna Gora ostaje u savezu sa Srbijom.

Nakon referendumu odrzanog 21. maja 2006., Crna Gora nakon više od 88 godina vraća svoju punu nezavisnost i suverenitet. Tako danas Crna Gora predstavlja nezavisnu, suverenu republiku, članicu UN i svih ostalih značajnih međunarodnih organizacija.

Moderna današnja Republika Crna Gora teži evropskim integracijama, tako da je jedan od prioriteta - članstvo u EU.

Svaki crnogorac, rado će satima pričati sa ponosom o svojoj istoriji i svojim precima.

Kultura

Zahvaljujući svom specifičnom podneblju i istoriji, Crna Gora je iznadrila veliki broj umetnika, koji su stekli svetsku slavu. Odnos crnogoraca prema kulturi i umetnosti najlepše opisuje poznata slika Jaroslava Cermaka "Prenošenje slika iz cetinjskog dvora" na kojoj crnogorci povlačeći se pred turskom vojskom spašavaju slike. Mnogobrojne galerije, pozorišta, festivali i ostala kulturna dešavanja, govore o tome da crnogorski narod dosta polaze na kulturu.

Raznolikost perioda koji su se smenjivali na ovom području ostavili su za sobom tragove na dosta lokaliteta u Crnoj Gori. Od paleolita, preko bronzanog doba, pa sve do renesanse i baroka, Crna Gora je obasuta kulturnim nasleđima. Velika koncentracija umetničkog i kulturnog blaga je prepoznata u Bokokotorskom zalivu, tako da je grad Kotor uvršten u kulturnu bastinu UNESCO - a.

Manastiri koji su rasprostranjeni po celoj Crnoj Gori od vizantijskog perioda pa sve do danas, otkrivaju duhovna bogatstva. Svaki na svoj jedinstven način očarava posetioce. Jedan od njih je manastir Ostrog koji zbog izuzetne duhovne snage i jedinstvenog ambijenta privlači ljude iz celog sveta. Specifan po mestu na kome se nalazi, Manastir Ostrog predstavlja jednu od najvrednijih kulturno istorijskih i duhovnih mesta u Crnoj Gori.

Osnovao ga je hercegovacki mitropolit Vasilije u XVII veku. Sveti Vasilije Ostroški je tu i sahranjen i proglašen za sveca, a njegovo telo počiva upravo u jednoj od pećinskih crkvica. Ovaj manastir je najpoznatije mesto hodočašća u Crnoj Gori.

Štampana reč u Crnoj Gori doseže u daleku prošlost. Trideset osam godina posle Gutenbergove biblije, 1493. počinje sa radom prva štamparija na Balkanu. Godinu dana kasnije štampa se i prva knjiga Oktoih. Sve to je bio preduslov za kasnije razvijanje književnosti u Crnoj Gori. Preko Andrije Zmajevica, baroknog pesnika i teologa, Petra I i Petra II Petrovica Njegoša, jednog od najvećih crnogorskih filozofa i državnika do vojvode Marka Miljanova i Stefana Mitrovog Ljubiše, crnogorska književnost je zahvaljujući ovim ličnostima ušla u svetske analne.

Velikom uspehu crnogorskoj kulturi u svetu doprineli su i slikari. Oni su odlazeći u svet prenosili crnogorsku dušu kroz svoju umetnost i tako ga očarali. Milo Milunović, Petar Lubarda i Dado Đuric samo su deo velike plejade umetnika koji su Crnu Goru predstavili na najbolji način.

Spomenici kulture u Crnoj Gori

Svoju specifičnu gradnju, stanovanje i kulturno trajanje, Crnogorci su ovekovečili ne samo ostacima duhovne sadržine, već i materijalnim dobrima koja, poput kakvih muzejskih eksponata, krase spoljašnjost Crne Gore. Tvrđave koje su odolevale ogromnim imperijama i gradovi koji nose neizbrisive tragove desetina civilizacija, mesta su koja se moraju posetiti. Ovi lokaliteti su izvorišta crnogoske pisane reči, inspiracija crnogorskom slikaru, ona daju ritam crnogorskoj narodnoj igri, svojom i romantičnom i epskom dimenzijom. Nabrajamo samo neke od njih..

Stari Bar

Berane- manastir Đurđevi stupovi

Budva- Stari grad – Biser Budve

Sveti Stefan

Cetinje- Ostaci manastira Crnojevića na Cipuru , Dvorac kralja Nikole, dvorski muzej

Staro gradsko jezgro Herceg Novi

Starigrad Kotor - Crkva i ostrvo Gospe od Škrpjela

Nikšić- Crvena Stijena, Saborna crkva Svetog Vasilija Ostroskog

Podgorica- Sahat kula u Staroj varosi

Ulcinj - Stari Grad Ulcinj.

Muzika

Gotovo i da ne postoji bolji način da opišete Crnu Goru od onoga da je uporedite sa njenom muzikom. Sa oskudnog i malog prostora, ali bogat maštom i duhom, crnogorski muzički motiv priča najlepšu priču koliko je život Crnogoraca nekad bio rastrzan između duge i ponosne borbe za slobodu, i retkih i toplih momenata odmora, slavlja i žalosti, koji su bili ispunjeni nekim oblikom muzičke delatnosti. Ponekad, samo pesmom, Crnogorci su govorili više nego mnoge simfonije i opere. Kroz te nevelike i melodijski siromašne oblike, pričana je priča daleko dublja i emotivnija, nego što bi se moglo očekivati. Razumeti Crnu Goru i doživeti sva njenia lica, znači upoznavati svako njen ostvarenje i ekspresiju – muzika je jedna od njih.

Crnogorsko muzičko stvaralaštvo svoj prvi izraz našlo je u izlivima žalosti za mrtvima u vidu pogrebnih pesama – ženskih tužbalica, karakterističnih za celu Crnu Goru. Ispunjene jakim emotivnijem nabojem, snažnom rečju, improvizacijom, i dramskim elementom, tužbalice, pored muškog leleka, neotuđivo crnogorski izraz bola zbog gubitka voljene osobe koji je prerastao u elemenat folklora. Počeci vokalno-instrumentalne muzike u Crnoj Gori, nisu niti ekstravagantni, niti mistični. Pesma pastira, primitivan, ali topao zvuk frule, rodoljubiv poj guslara ili jednostavno pesma čobanica u planini – bili su prvi, ali za crnogorsku muziku najznačajniji melodijski iskazi. Rani vidovi muziciranja bili su osnova za dalji razvoj muzike u Crnoj Gori, koji je do izražaja došao kroz pevačka i kulturno-umetnička društva, pedagošku djelatnost i dr. tek u XX veku.

Ljudi koji su otvorili vrata daljem umetničkom muzičkom izrazu Crne Gore bili su Špiro Ognjenović, Mirko Petrović Njegoš i Jovan Ivanišević, kao prvi školovani muzičar i najznačajniji crnogorski kompozitor svog vremena. Iza njih Antun Kopitović, Anton Pogačar, i prvi crnogorski pisac simfonijske muzike, Ilija Lakešić, nastavili su rad na stvaranju originalnog umetničkog izraza, ostavljajući prostora za savremene crnogorske kompozitore poput Borislava Tamindžića.

Svojim višestrukim značenjem, folklor kao izvor muzičkog stvaralaštva, privlači ne samo muzičke radnike, već i književnike, sociologe... svi su u crnogorskem muzičkom stvaralaštvu pronašli nešto interesantno, bilo da su to estetska, nacionalna ili etička interesovanja.

Obogaćena mitom, legendom, čojstvom, junaštvom, i ograničena samo maštom i crnogorskim vrletima, crnogorska muzika opstala je i ostala izraz tipičnog balkanskog etosa. Folklor iz koga je izrasla, širok je spektar umetničkih izraza. Tako, muzika nikada nije bila izraz sam za sebe i po sebi, već se komplementarno nadograđivala na recital, pesmu, ples, naraciju, pa čak i na vizuelno stvaralaštvo.

Narodna muzika i stvaralaštvo Crne Gore su se tokom vekova formirali pod raznim uticajima, zadržavajući sve elemente specifičnog muzičkog izraza. Presudnu ulogu odigrao je folklor, i tradicija crnogorskog naroda, ali i

stilska orijentacija i moderna shvatanja muzičkog izraza prihvaćena su pod uticajem dostignuća evropske i muzike južnih Slovena, posebno. Crnogorska umetnička muzika je i idejno povezana sa južnoslovenskim stvaralaštvom i određena je folklorom koji je tematski i sadržajno neophodan za razvoj umetničkog muzičkog stvaralaštva.

Gusle

Bez reči o guslama, nijedna priča o crnogorskoj muzici i folkloru ne bi bila potpuna. Kao narod sa dugom istorijom, Crnogorci su bili svedoci velikih događaja i dešavanja kroz koja su gradili svoje postojanje i državnost. Istorija se morala pamtiti, velikani Crne Gore čuvati od zaborava, pa se svaki detalj i događaj, svako čojsvo i junaštvo pretakalo u pesmu i postajalo dio tradicije i legende.

Gusle su, dakle, gudački instrument, specifičnog oblika i načina izrade. Izrađuju ih samo vrhunski majstori koji dobro ovlađaju obradom drveta i njegovim akustičkim svojstvima. Za izradu ovog instrumenta u gotovo svakom slučaju koristi se drvo javora, koje je izuzetno plemenito i zahvalno za postizanje neophodnog oblika, dalju stilsku obradu i kvalitetan ton. Tek kada majstor pronađe kvalitetan materijal i ostavi ga da se suši najmanje godinu dana, proces stvaranja može da počne.

Mnogo zanimljivije od same tehnologije i akustike, kod gusala je onaj umetnički element koji svaki majstor unosi pri stvaranju istih. Pozadina zvučne kutije, vrat, glava i gudalo, delovi su gusala na kojima se slika ili rezbari, pa će svaki primerak ovog instrumenta ispričati svoju priču.

Gusle se retko sviraju same, bez pratnje glasa. Obično, nakon kraćeg instrumentalnog uvoda, guslar, specifičnim glasom i pevanjem, počinje pesmu. Reč je najčešće o dugim narativnim narodnim pesmama, u desetercu, koje govore o događajima iz istorije Crne Gore, kao i o ljudima koji su bili učesnici ili svedoci tih zbivanja. Ponekad je u pitanju legenda, a bogato mitovima, ovo područje ne oskudeva pesmom takve vrste.

Što se crnogorskih narodnih igara tiče, one zauzimaju značajno mesto u folklornom stvaralaštvu Crne Gore. Veoma su raznovrsne, jer su vekovima nastajale u skladu sa specifičnim uslovima života crnogorskog naroda, prilagođavajući se kulturnim i društvenim potrebama. Postankom i razvojem, crnogorske igre većinom pripadaju širem dinarskom i primorskom folklornom području. Najkarakterističnije su one iz Stare Crne Gore – **Zetsko kolo, Crnčićki oro i igra u dvoje**.

Savremena crnogorska muzika

Kao nikada do sada, Crna Gora je u protekloj deceniji postala jedna od vodećih zemalja u regionu kada je muzički izraz u pitanju. Pored velikog broja mladih izvođača, koji se uglavnom ostvaruju kroz specifičan, mediteranski pop zvuk, Crna Gora svake godine otvara svoja vrata za muzičke zvijezde iz regiona.

Izvođači koji su posebno popularni u regionu, a dolaze iz Crne Gore su Vlado Georgijev, Sergej Ćetković, Rambo Amadeus, Biljana Mitrović, Nenad Knežević Knez, i dr.

Priroda

U crnogorskom koloritu, čudesno iskombinovane i isprepletane, preovlađuju tri boje: modro plava, smaragdno zelena i siva, boja kamena. Upravo zbog neprocenjivih prirodnih lepota, Crna Gora je proglašena za ekološku državu.

Na malom prostoru, okupili su se: more sa predivnim plažama, reke sa jedinstvenim kanjonima, bistra jezera i gorostasne planine. Takva lepota oduzima dah i pri prvom susretu svaki putnik večno ostaje zaljubljen u Crnu Goru.

Nestašna priroda izgleda kao da je gubila bisere prolazeći Crnom Gorom. Jedan od njih je **Durmitor**, veličanstvena planina, koja skriva brojna lednička jezera.

Čuvar tradicije i ponos Crne Gore - **Lovćen**, spaja nemirni duh mora i mudri kontinentalni deo i tako održava vekovnu ravnotežu.

Tišinu **Skadarskog jezera**, najvećeg jezera na Balkanu, remeti samo let ptica kojih ovde ima u izobilju.

Na samom jugu Crne Gore, zauvek zaljubljeni jedno u drugo, reka **Bojana** i **Jadransko more** stvorili su jednu od najlepsih plaža na crnogorskem primorju - Veliku plažu. Njena dužina iznosi 13 km i odlikuje se sitnim i lekovitim peskom.

Uvršten u 20 najlepših zaliva sveta, **Bokokotorski zaliv** smestio se između visokih stena koje se ogledaju u njegovoj modro plavoj vodi.

Biogradska gora koja je unedrila prašumu i veličanstveni kanjon reke Tare, samo su deo mnogobrojnih čuda prirode...

Kontrastna i zapanjujuća Crna Gora je more približila divovskim planinama, a usnula jezera probudila brzim i plitkim rekama.

Gastronomija

U Crnoj Gori je očuvan snažan kult gostoprimestva. Kad očekuju gosta, u znak dobrodošlice, po starom običaju, širom otvore vrata ili kapiju.

Gosta nude najboljom hranom i pićem koje imaju u kući, smeštaju ga na najbolje mjesto za stolom i trude se da mu vreme koje provede u njihovom domu bude što prijatnije.

Lozova rakija je najbolji ambasador crnogorskih vinograda. Za aromu loze odgovorna je autohtona crnogorska sorta *vranac*. Jačina rakije iznosi 50 stepeni. Najbolje prija uz pršut, suvo meso i sir. Pije se kao aperitiv, rashlađena. Kruna je vrhunска lozova rakija koja ima priyatnu aromu, čist i harmoničan ukus i izuzetno je pitka. Od pića, tu su naravno i vino, Krstač i Vranac, kao i pivo, od kojih najpoznatije Nikšićko.

Kulinarstvo Crne Gore na najbolji način sabira darove Mediterana i blaga severnih planina.

Primorska kuhinja počiva na ribi, maslinama, odnosno maslinovom ulju, kao i upotrebi žitarica i začinskih trava. Riba se priprema na više načina, a osnovni su: na gradele, lešo, brodet i pržena.

Na Skadarskom jezeru najviše se love krap i sitna ukljeva. Specijaliteti jezerske kuhinje su: krap sa suvim šljivama, jabukom i dunjama, krap pečen na luku, jegulja na orizu, jegulja na ražnju... Naročito je cenjen dimljeni krap, ali i ukus sušenih ukljeva, lagano prženih ili kuvanih i spremeljenih "na salatu". U mestima koja gravitiraju Skadarskom jezeru, okolini Cetinja, poseban je specijalitet raštan na suvom mesu sa dodatkom začinskih trava, aromatičnog morača. Ovo jelo je sastavni deo zimskog jelovnika u Crnoj Gori. Neizbežno maslinovo ulje, koje daje pečat primorskoj kuhinji, dobija se najčešće procesom hladnog ceđenja, pod presom. Poznata je i autohtona vrsta masline –barska žutica.

Zahvaljujući bogatim pašnjacima Durmitora, Sinjajevine i Bjelasice, mlečni proizvodi i meso s planina crnogorskog severa pravi su generator životne energije. Bez premca su ukusi jagnjetine pod sačem, raznovrsne divljači, ali i ostalih jela - pastrmke na žaru, kao i tradicionalne planinske trpeze koju čine nezaobilazni kačamak i cicvara, dva jela koja se izvanredno dopunjaju s domaćim kiselim mlekom.

Pod vrhom planine Lovćen nalazi se selo Njeguši, poznato po brojnim specijalitetima: pršutu, siru, kastradini (ovčijem suvom mesu) i kobasicu. Pršut se pravi od svinjskog mesa, a poseban ukus i aromu dobija zahvaljujući mešavini morskog i planinskog vazduha i drvima koja se lože za njihovo sušenje.

Običaj u Crnoj Gori je da se doručak ne preskače, ručak je glavni obrok, a večera najsvečaniji...

PROGRAM VEĆERI

Doček i okupljanje gostiju: 19.30- 20.30h

- Vratar dočekuje goste na ulazu SPENS-a, otvara vrata;
 - Na samom ulasku u hol sale, dve hostese obučene u narodnu nošnju sa spiskom gostiju podsećaju ih da odlože garderobu (za garderobu zadužene tri devojke);
 - Dve hostese prate goste do svojih stolova.
-
- Okupljanje gostiju, uz prigušeno svetlo, prati lagana muzika Sergeja Ćetkovića a na projektnom platnu je prikazan logo "Crnogorska noć u Vojvodini".

Svečano otvaranje 20:30h Kada su svi zauzeli svoja mesta, pale se sva svetla i kreće himna Crne Gore "Oj svijetla majska zoro"

Uvodna reč: Voditelj Sonja Dotlić

„Dobro veče dragi gosti, profesori, sponzori i prijatelji. Dobro došli na tematsko veče „Crnogorska noć u Vojvodini“ u realizaciji studenata master studija smerova turizam i hotelijerstvo Prirodno-matematičkog fakulteta, a sve u sklopu praktičnog dela ispita iz predmeta Animacija u turizmu. Pre svega, želimo da vam se zahvalimo što ste došli večeras da nas podržite i što ćete na ovaj način pomoći Domu za nezbrinutu decu „Miroslav Mika Antić“ u Somboru. Kroz ovo veče pokušaćemo da vam dočaramo duh, tradiciju i kulturu Crne Gore na jedan zanimljiv i zabavan način i nadamo se da ćete uživati, baš kao što smo i mi uživali pripremajući ovaj projekat. Kako bi vaš doživljaj Crne Gore bio što verniji, potrudili smo se da uz pomoć studenata 2. godine gastronomije program upotpunimo nekim od grnogorskih nacionalnih jela, a sve će biti propraćeno crnogorskom muzikom i pesmom.

Na samom početku želim, u ime svih nas koji smo realizovali ovo veče, da se zahvalim ambasadi Crne Gore koja nam je pomogla da realizujemo ovaj projekat i da položimo ovaj ispit. Sa nama je večeras gospodin Simeon Raonić koji će nam se obratiti u ime njegove ekselencije ambasadora gospodina Jovović Igora“.

-Govor-

Voditelj zatim ponovo izlazi na scenu..

„Sada će vam se predstaviti dečiji hor crnogorskog kulturno-prosvjetnog društva „Princeza Ksenija“ iz Lovćenca, a nakon toga uživajte u predstavi“ (trajanje 15min).

Gasi se svetlo...

I čin (10 min)

Crnogorac koji dolazi u Novi Sad na master studije, upoznaje na fakultetu svoju buduću ženu.

I scena

Scenografija: sto i tri stolice, na platnu karta Crne Gore

(Junak priče ulazi na predavanje i naravno kasni)

ON: Oprostite što kasnim, gužva u saobraćaju (seda pored nje). Đevojko, je li slobodno odje?

ONA: Jeste, jeste, naravno.

ON: Kad se završava ovo predavanje?

ONA: Pa tek si došao, a već bi da ideš. Još sat vremena.

ON: E kuku mene, a dje još čitav sat, moga sam za to vrijeme dvije Dojč kafe popit. No, sreća pa šjedim pored tako lijepo đevojke, pa će mi vrijeme brže proći. A okle si ti?

ONA: Odavde, iz Novog Sada, a ti?

ON: Sa Cetinja, prijestonice junačke nam države, a mogu li saznat tvoje cijenjeno ime?

ONA: Jevrosima.

ON: Kuku tebi, jesli tražila odštetu od roditelja što ti dadoše tako krasno ime?

ONA: Oh, da parnica je u toku. Ha,ha,ha, šalim se, ja sam Jelena. Da čujem tebe.

ON: Balša Balšić. Čast mi je i zadovoljstvo.

ONA: (smeh) Stvarno maštovito ime.

ON: Balša Balšić iz junačkoga plemena Cuce, od oca Bodina i majke Cvijete.

ONA: Oh, kako si mi samo moderan. Savremen čovek XVI veka (pomera se stolicu pored, a on za njom).

ON: Što biježis, neću te izjest, đaoli te znali!

ONA: Ko me znao?

ON: Đavoli, đavole.

ONA: Izvini molim te, ali sad slušam profesora, ne bih nešto da propustim.

ON: Bolje da propuštiš dosadno predavanje, no ovaku momčinu! Jesi li si svijesna svoje nesvijesti što si baš na mene nalećela?

ONA: Oh, oprosti Apolone, nisam te odmah prepoznala.

ON: A je li, mala, ko ti je taj Apolon? Je li sa našega faksa?

ONA: Da, da, naravno da je sa našeg, samo je sa prve godine (prevrće očima).

ON: Eh, bez majke ostala, 'očeš da kažeš da je ljepši od ovog sokola? Od ove junačine? A mak' se jadna, pored ovakog mene, ti mi tu pričas o nekim Apolonima... Mada mi je poznat taj tip, garant sam ga neće upoznao.

ONA: Aha... biće da te je sa njim upoznala nastavnica istorije.. U petom osnovne.

ON: Pušti mi te Apolone, nego da mi pređemo na mene.

ONA: Za promenu (ironično).

ON: Ne, no ćemo na tebe. (smeh)

ONA: (pomera se za jos jedno mesto, a on za njom)

Ram te bilo, kako si drzak.

ON: Mogu se zakleti u svoje Pijačoti cipele, da će posle ovako prijatnog razgovora dobit tvoj broj telefona.

ONA: Upravo si ostao bez njih.

ON: Što to? Nemoj da si na kraj srca! Ovakva prilika ti se pruža jednom u životu.

ONA: (kupi knjige i ustaje) Bojim se da je predavanje gotovo.

ON: Vidiš kako pozitivno utičeš na mene, po prvi put poželjeh da predavanje duže traje. Još da mi daš broj telefona, i neće me puškom iščerat sa fakulteta.

ONA: (smeh) Pa znaš, počinješ da mi se sviđaš. Za ovo propušteno predavanje možeš mi se eventualno odužiti kafom u kantini.

ON: Mak' se jadna, kakva kantina? Vodim te ja u ekskluzivni kafić, koji drži moj pobratim iz Podgorice.

ONA: Dobro, ako već insistiraš.

Izlaze sa scene, gasi se svetlo..

NARATOR: I tu se naš đetić, na svom terenu, i uz pomoć reči hvale svojih bliskih prijatelja, konačno dokopao broja mlade Novosadjanke. Romansa je na pomolu.

II scena

Scenografija: Sto, tri stolice raspoređene sa strana, na stolu stolnjak i vaza sa cvećem

(Telefonski razgovor)

(ona se tušira, telefon na stolu zvoni, u prostoriju ulazi njena majka)

MAMA: Jelena, zvoni ti telefon! (mama viri u telefon)

ONA: Ko je?

MAMA: Ne znam, nisam pogledala, ali ako hoćeš mogu!

ONA: Hajde.

MAMA: Neki nepoznat broj.

ONA: Javi se i reci da se kupam, nek nazove za 5 minuta.

MAMA: Halo.

ON: Alo mala, što činiš? Kad se gledamo?

MAMA: Izvinite, ko je to?

ON: Što se praviš luda, obraza ti? S kim to jos trebaš da se gledaš?

MAMA: Jelenina majka je kraj telefona. Ona se kupa, poručila Vam je da je nazovete za 5 minuta.

ON: Oh, oprostite gospođa majko, nijesam znao da ste Vi. Odje Balša Balšić, sa junačkoga Cetinja, od oca Bodina i majke Cvijete.

MAMA: Drago mi je, mladiću.

ON: Idealna prilika je da Vas pitam, gospođa majko, dajete li blagoslov da izvedem Vašu čerku neđe na piće, vratiću je u dogledno doba, časti mi.

MAMA: Što da ne, kad tako lepo pitaš, vidi se da si iz fine porodice, lepo vaspitan.

ON: Vaspitanje i poštenje je odlika nas Crnogoraca, neće joj zafalit ni dlaka sa glave. Živi bili. Doviđenja.

(ćerka izlazi iz kupatila)

ONA: Mama, ko je to zvao?

MAMA: (s osmehom) Balša Balšić, sa junačkoga Cetinja, od oca Bodina i majke Cvijete, uz njega ti neće zafaliti ni dlaka sa glave (smeđ). Tako kaže. Fin neki momak.

ONA: (smeđ) Videćemo.

Ona se sprema za sastanak.

II čin (10 min)

I scena

**Scenografija: Sto, dve stolice, stolnjak, svećnjak, dva tanjira sa priborom I dve čaše za vino.
Na platnu Petrovaradinska tvrđava. U pozadini pesma "Osam tamburaša s Petrovaradinom..."**

NARATOR: Topla oktobarska noć. Sedeli su na terasi restorana na Petrovaradinskoj tvrđavi, jeli su plodove mora i lagano ispijali to opojno belo vino uz tihu, nesmetanu svirku vojvođanskih tamburaša.

ONA: Da li ti se dopada ambijent, ovo je jedan od mojih omiljenih restorana, često navratim ovde sa društvom.

ON: (zagonetni osmeh) Znam, znam.

ONA: Od koga si saznao?

ON: Eh, puno pitaš. Nećemo otkrivat male tajne velikih majstora.

ONA: Ipak mi moraš priznati da umem odabratи pravo mesto.

ON: Veče je kao iz bajke, pogled na plavi Dunav ne može se mjeriti ni sa čim, ali moram priznati da si čaroliju upotpunila samo ti.

ONA: Oh šta to moje uši čuju, da li se to iza maske „vitez lavljeg srca“ krije jedna romantična duša?

ON: Jes, jes, još sam i buket crvenih ruža ima u planu, no mi se cvjećara zatvori pred nosom.

ONA: (smeđ) Kakav si maler, ali znaš, primetila sam da imaš običaj da kasniš.

ON: Ne kasnim ja nikad, časti mi, no svi drugi jednostavno porane.

ONA: Da, naravno, verujem ti, mora da je i cvećarka poranila sa zatvaranjem.

ON: Eto, vidiš kako se mi lijepo razumijemo (smeh). Nego, jesи li za jos jedno bijelo vino?

ONA: Može, zašto da ne?

ON: Konobar! (Konobar dolazi hitrim korakom)

KONOBAR: Izvolite mladi gospodine?

ON: Za gospođicu donesite jos jedno bijelo vino Plantaže, a za mene isto.

KONOBAR: Mislite Plantaže?

ON: Da, da, na njih mislim (kroz osmeh).

ONA: U redu, da li ste zadovoljni večerom? (sklanja tanjire sa stola).

ON: Fino je bilo, no moram primjetit da plodovi nisu iz našega Jadranskoga mora.

KONOBAR: Ne, mladi gospodine, pecali smo u Mrtvom moru (smeh). Šalim se, naravno.

ONA: (smeh)

KONOBAR: Vidite, ja Vam stvarno ne bih znala reći, to bih već morala pitati kuvara, on najbolje zna.

ON: Dobro, nijesamo baš toliko radoznali.

KONOBAR: Evo, sad će vaše vino. (odlazi)

ON: Nego zaboravih da te pitam, što ti veli gospođa majka za mene? Kakav sam utisak ostavio?

ONA: Moram ti priznati, njene impresije su pozitivne. Kaže, deluješ kao fin momak.

ON: Majke su vazda bile u pravu. Samo je ti poslušaj i nećeš pogriješiti.

ONA: Ne trči pred rudu, nije te još ni upoznala. (dolazi konobar)

KONOBAR: Stiže vaše vino (sipa prvo njoj, pa njemu).

ON: Imam samo još jedno pitanje. Posle plodova Mrtvog mora, nadam se da ovo vino nije stiglo iz plodne Sahare (ironično).

KONOBAR: (smeh) A ne, vino je iz crnogorskih vinograda.

ON: (okreće se ka njoj) Ovo ti je, mala, crnogorska sorta vinarije koja, vjerovala ili ne, iako se nalazi u maloj Crnoj Gori, posjeduje najveći vinograd u jednom kompleksu u Evropi.

ONA: Ooo, nisam znala da si toliki ljubitelj vina.

ON: Jedan pametan čovjek je rekao: "Onaj ko ne voli vino, žene i pjesmu, ostaje budala za čitav život."

II scena

Scenografija: *Tri stolice jedna do druge da dočaraju klupu..na platnu slika Petrovaradinske tvrđave*

Pesma „Teci, teci Dunave..“

NARATOR: Nakon romantične večere, neobavezognog čavrljanja i pregršti uzavrelih pogleda, naši junaci su odlučili da se prošetaju tvrđavom. Punim plućima su udisali, sad već, prohладni jesenji vazduh. Možda ih je neko posmatrao, možda im je neko i doviknuo, ali oni ih nisu videli, ne, oni ih nisu mogli čuti. Bili su daleko, prepustili se svojim ispreturanim, pomešanim emocijama i pomalo stidljivim ljubavnim izjavama. Oktobar, klupa, on i ona...

(sede na klupi zagrljeni, pripojeni jedno uz drugo)

ON: Mogu li te nešto priupitat?

ONA: Naravno, slušam. (dramska pauza)

ON: Smiješ li se kladiti sa mnom u 50 eura da će te poljubit, a da ti ne dotaknem usne?

ONA: (smeđ) Može, obožavam izazove.

ON: Ali pod jednim uslovom, moraš zažmuriti kako bi trik uspeo.

ONA: Hajde, baš da vidim! Žmurim. (žmuri)

ON: Ali ne smiješ virit.

ONA: Neću, ne brini.

ON: Žmuri..!

ONA: Pa žmurim..!

(on je ljubi i vadi iz džepa novac, ona je zbumjena)

ON: Priznajem, izgubio sam opkladu. Izvoli (smeđ).

ONA: (smeđ) Prevario si me. Za ovakvo nekorektno ponašanje adekvatna kazna će ti biti još jedan ovakav poljubac (ona ga ljubi).

NARATOR: Posle 6 meseci ljubavi izmedju našeg zaljubljenog Crnogorca i lepe Vojvođanke, usleđila je večera kod njenih roditelja, gde je, sasvim očekivano, pobratio sve simpatije i osvetlao obraz junačke loze Balšica. A kako drugačije? ! Došao je momenat da i mlađu Jelenu upoznamo sa gostoljubivom i tom, nadaleko čuvenom, Crnom Gorom.

(sede u dnevnom boravku, prekida ih zvono na vratima. Majka ustaje da otvari. Vraća se sa korpom crvenih ruža i pruža ih Jeleni)

MAMA: Draga, za tebe su. Prelepe su, mora da je Balša.

ONA: Ma ko bi drugi, daj da vidim..(ushićeno preuzima korpu, iz nje vadi koverat. Otvara ga.)

ONA: (čita pismo....vadi 2 karte) Poziva me da idem u njegovu Crnu Goru, na Cetinje. Evo i 2 avionske karte. Već je i let rezervisao.

MAMA: Divan je, nemam reči. Nego, šta stojiš tu, idi pakuj se. Kad vam je let?

ONA: Sutra. Na pola godine našeg zabavljanja.

MAMA: Eh, čerko moja draga, tvoj otac ni ne zna kad je nama godišnjica. I dok se ti pakuješ, mama će ti naseckati malo pršute, ali znaš koje, „Marteksove“.

*****Predjelo 21.10h (trajanje 30 min)**

III čin (30 min)

I scena

Scenografija: Sto, pet stolica, stolnjak, vaza sa cvećem.

NARATOR: Naši junaci su stigli u Crnu Goru. Na vratima kuće Balšica dočekuje ih glava porodice, otac Bodin, i njegova supruga Cvijeta. Tu su se, verujemo sasvim slučajno, zatekle baba Zorka, tetka i strina, kao i njegova rođena sestra Mileva. Nisu izostali ni pogledi znatiželjnih komšija koji su sa svojih prozora poželeti dobrodošlicu Jeleni, ne skrivajući oduševljenje njenom lepotom.

OTAC: Dobro si se šjetio da dođeš kući, sine!

ON: (sleže ramenima)

OTAC: Dobro nam došla gorska vilo!

ONA: Bolje Vas našla.

OTAC: Konačno dočekasmo da te upoznamo. Toliko smo slušali o tebi, da bolje poznam ja tebe, no ti samu sebe.

ON: Bodine, nijesmo se tako dogovorili. Nemoj da me kompromituješ.

OTAC: Ajde bježi tamo, matere ti, nećemo se valjda lagat. Za mene kažu bolno direktn, pa kako se kome svidi.

ONA: Bolje Vas našla, i ja sam o Vama puno čula, a pogotovo o teta Cveti.

OTAC: O kome?

ONA: O Vašoj supruzi.

OTAC: (okreće se prema sinu) Zar tako, pogani ? E fala ti puno, o ovome ćemo poslije. Nego, ajte poitajte u kuću, da ne stojimo na ulici (ulaze u kuću, na vratima ih dočekuje majka)

ON: Ovo ti je moja uža i šira familija.

(Jelena i Balša se pozdravljaju sa njegovom porodicom)

MAJKA: Izvolite, sjednite, jeste li se umorili od puta?

OTAC: A čuš umorili? Od čega, časti ti? Ka da su pješice došli iz Novoga Sada. Ja sam u svoje vrijeme tebe na rukama nosio od Lovćena do Cetinja i nazad, a vala nikad nijesi bila lagana.

MAJKA: Što to pričaš crni Bodine, ja sam vazda ka manekenka bila!

OTAC: Aj manekenko moja, turi ti nama po jednu kavu, djevojka nam u kuću bez ćikare sjedi, a meni zabrkaj jednu grkaču, grkala se manita.

MAJKA: Oću vala, no me ti smetnu s uma (izlazi sa scene i iznosi tacnu sa kafom i šoljicama). Sad će i naša šćer mezu da metne, da nam deca iziju nešto (ćerka izlazi i donosi mezu). Još mi fali da se Jelena vrati majci i da kaže kako je gladna ostala. Daleko bilo!

OTAC: Ođe vala gladna ostat neće. Ima da se vrati majci zdravija i rumenija no što je ikad bila.

BABA: A je li ćeri, čime oni tebe tamo hrane kad u tebe nema ni šaka jada!?

ON: Ajde baba more ne manitaj, to je sad u modi. No reci ti mojoj Jeleni kakvog ti unuka imaš (seda pored babe i zagrli je)

BABA: Vidi sunce, da ti kaže baba Zorka nešto. Takvog djeteta bilo nije u svijet. Takvog zorliju, takvu momčinu kroz ovaj kraj još noge pronele nijesu. Moga je birat kakvu je htio, sve cure od Grude pa do Bajica su luđele za mojim Balšom. A on ode u bijeli svijet da traži djevojku.

SESTRA: A vala kolko ja znam on je otišao u bijeli svijet da uči školu, a ne da traži djevojku.

MAJKA: Ljubav je to, šćeri, no vidjećeš i ti kad se zaljubiš.

ON: Nijedna nije ka moja Jelena, to ti garantujem.

BABA: A reci ti baba Zorki čegović li si ti? Oklen su tvoji?

ONA: Ja sam iz Novog Sada, iz srca Vojvodine. Tu sam rođena, kao i moji roditelji.

BABA: A đe ste se upoznali?

ONA: Pa na fakultetu bako.

BABA: Eto vidite da moj Balša posjećuje falkutet, no mi ga vi stalno kudite. Ljubi ga baba (poljubi ga).

OTAC: Ma nijesmo majko mi ni sumnjali u našeg sokola, no svašta se danas dešava po tim velikim gradovima.

BABA: A muči jado, mene pričaš, ka da ja ne gledam telavizor.

ONA: Izvinjavam se, možete li mi samo pokazati gde je toalet.

MAJKA: Ajde Mileva, jadna ne bila, što si se tu ukipila, pokaži đevojci đe je.

SESTRA: Evo, pođi za mnom (odlaze prema toaletu, izlaze sa scene).

ON: Baba, reči mi kako ti se dopada moja djevojka?

BABA: Crni sine Balša, ja ne viđe većeg ajvana od tebe, koji radi više protiv sebe do tebe. Ona Radenkova mala ti je bila bolja od ove, mene se čini, fina, lijepa, viša od ove, iz poštene familije, kuražna, crvena obraza ka pecka jabuka, a povrh svega, naša, Crnogorka. Jorgoša! I zdrava i prava. A ova greotica, nema je što vidjet. Ublijedjela, ka da sunca vidjela nije. A i čime se ono nafrakala po licu, kukala joj majka?

STRINA: Čula sam ja, majko, da su te Novosađanke opasne, samo znaju da se dočeruju, al kad te taka ufat, ta ne pušta.

BABA: Uuuu što mi to napriča, jad te naša ? Zapamti sinko moj: koja se često ogleda, ta slabo kuću zagleda.

OTAC: Ajte žene, mante se čorava posla, bogumi ljepšu u kuću još nije doveo. Pa vi pričajte što oćete.

MAJKA: A i fina je, vidi se da je lijepo vaspitana.

TETKA: Tiho, tiho, ne graji majko, evo je, nemoj da te čuje.

BABA: Samo još ovo da vam reknem: A viđe li kakve je cokule namakla? Grdnoga jada!! Kad hoda imaš osjećaj da si kod kuma Moša u radionici.

SVI U GLAS : Babaaa...

(Jelena se vraća i seda na svoje mesto).

MAJKA: Posluži se čero, malo zamezi prije ručka. Ovo ti je naša domaća pršuta, sir, kajmak koji je lično naša baba Zorka pravila.

ONA: Hoću teta Cveto, hvala.

BABA: (šapće tetki) Pitaj nju zna li ga ona napraviti? Ta u životu kravu nije vidjela. I ta da podje za mojega Balšu? Ne bogu mi.

TETKA: Ne bogu mi..

MAJKA: Evo sad će i jagnjetina.

ONA: Ali, znate teta Cveto, ja jagnjetinu baš i ne volim.

MAJKA: Nemoj suditi prije no što probaš, ovakve jagnjetine nema u svijet. Prste da poližeš.

BABA: Pa, ona je dama, čoče, ona ne liže prste. Pušti je ako neće. Anu,dadi mi malo varenike u ovu kafu!

ON: Evo baba..

ONA: Ne znam za jagnjetinu, ali baba Zorkin kajmak je odličan. Stvrano nikad nisam jela ukusniji.

BABA: Ovaj sam posebno pravila s ljubavlju jer sam čula da moj Balša dolazi.

MAJKA: Kad završite s jelom, imate gore na sprat sobu, spremila vam je Mileva. Podjite malo da počinete, vakat je.

OTAC: Šjutra te Balša vodi da ti pokaže ljepote Crne Gore. Ujutru ćete na primorje da se kupate, a popodne na Žabljak da se skijate. Ima li đe to u svijet?

II scena

NARATOR: Završivši ručak, otišli su na sprat da se odmore. Tog dana bili su glavna tema u kući Balšića, pa i šire. Sviće jutro na Cetinju, vreme je da se krene u obilazak.

Na scenu izlazi guslar.. (3 min)

III scena

LOVĆEN

NARATOR: Njegošev mauzolej smešten je na samoj kapi jezerskog vrha Lovćena, na nadmorskoj visini od 1675 metara. Ali, da bi se stiglo do mauzoleja treba se još popeti uz 461 stepenica. U vedra jutra sa Lovćena se vidi Italija.

ONA: Opet te stepenice.

ON: Izdrži, još samo 436 da bi vidjela Njegošev mauzolej.

ONA: Pričaj mi nešto o njemu, da brže prebrodim ove silne stepenice. Ja ga znam jedino sa novčanice od 20 dinara. A kad smo analizirali "Gorski Vjenac" verovatno nisam bila u školi.

ON: Ne znaš što si propuštala. Njegoš ti je bio jedan od najvećih pjesnika, vladar Crne Gore i vladika, i umjetnik i filozof. Bio je veliki rodoljub I sva njegova djela su nastala iz tog osjećaja. A mora da znaš njegove najpoznatije stihove : "Bez muke se pjesma ne ispoja, bez muke se sablja ne sakova!"

ONA: Nisam znala te, ali mislim da znam neke: "Tvrd je orah voćka čudnovata, ne slomi ga, al' zube polomi".

IV scena

KOTOR

NARATOR : Nikad kotorska rivijera nije bila tako lepa kao tad. Sedeli su na bedemima u starom gradu, kada im je prišla neugledna, seda starica tražeći koji dinar. Pardon, euro. Jelena je istog trenutka izvadila nekoliko novčića I pružila ih prema sirotoj starici.

STARICA: Fala ti mila djevojko, dragi Bog vidjeo pa ti vratio. Nego, đeco moja što sjedite na tom ladnom betonu, preladićete se? Šjutra treba neko đecu rađat.

ON: Ustaj jadna ne bila, dobro ti veli žena!

ONA: Još samo minut, noge me bole. Ipak, nisam ja navikla na ova brda i beskonačno duge stepenice. Kod nas kud god da kreneš, sve je ravno.

STARICA: Pa vrijeme ti je da počneš da se navikavaš, jer vidim da ćeš za našega čovjeka poći. I da ti kažem, nema ljepšeg grada od Kotora, niti više legendi o njegovom nastanku. Mogla bih danima pričat o njemu, no samo kad bi me neko htio slušati.

ONA: Znate li da nam ispričate neku legendu?

STARICA: Znam mnoge, ali evo ispričaču vam jednu o palati Tri sestre. Bile su tri sestre, kćerke kotorske plemičke porodice, zaljubljene u istog mornara. On je samo jednu od njih volio i njoj obećao ljubav do groba. To je među sestrama izazvalo zavist i ljubomoru. Ljubljena sestra, osjećajući bol svojih sestara, odluči da žrtvuje ljubav svoga srca. Predloži im da nesuđenoj ljubavi zajednički žrtvuju svoj mladi život. Sestre su na to pristale. Sazidale su dom sa tri odjeljenja na osami u veličanstvenoj prirodi, gdje će do smrti živjeti. Kada je mladić doznao za odluku svoje odabranice, otplovio je na daleko putovanje sa koga se više nikada nije vratio. Prolazile su godine, ali sestre nisu gubile nadu u njegov povratak, čekajući da ugledaju njegov jedrenjak sa prozora. Onda je došla starost, pa je i smrt zakucala na njihova vrata. Kada je umrla prva sestra, druge dvije sestre su zazidale njen prozor. Nije više postojao nikakav razlog da gleda put mora. Nakon smrti druge sestre, posljednja sestra je zazidala i njen prozor. Međutim, kada je i ona umrla, njen prozor nije imao ko zazidati.

ONA: Jesmo li videli mi tu palatu danas?

ON: Nijesmo, obavezno će te vodit da je vidiš. Blizu je, svega par kilometara od Kotora.

STARICA: Ja bih sad morala poći, mila moja dječice. Otvorite svoju dušu i dozvolite duhu Kotora da vas osvoji. Okrenite lice prema suncu i sve sjenke će biti iza vas! U zdravlje! (odlazi)

ON: Hvala vam lijepa, živi bili!

ONA: Doviđenja!

ON: Ajmo polako, strika Mićun nas sigurno čeka. A treba da nastavimo dalje (ustaju i odlaze).

V scena

HERCEG NOVI

Nastavili su put ka Herceg Novom, gradu prepoznatljivom po mimozi, Kanli kuli i festivalu „Sunčane skale“. To je mesto gde se živi od sunca, zbog sunca i za sunce.

ON: Iznad Herceg Novog postoji izvor koji se zove Nemila. Nekada, naziv ovog izvora bio je "Mila", a današnje ime je dobio nakon tragične smrti dva dobra druga, dobrih prijatelja, koji su, zbog ljubavi koju su osjećali prema istoj đevojci, ovdje oduzeli sebi živote.

ONA: Ah, te žene. Da li znaš da su se najveći ratovi vodili upravo zbog žena?

ON: Čud je ženska smiješna rabota. Ne zna žena ko je kakve vijere, stotinu će promijeniti vijera, da učini što joj srcu drago. No da ti ispričam još jednu zanimljivost. Nedaleko odavde, crnogorska vojska je teško porazila Turke. Pobjeda je bila toliko značajna, da je I sam Njegoš obišao to mesto i opisao ga u "Gorskom vijencu".

ONA: Kakve ste junačine bili, sad tek vidim.

ON: A čus bili! Bili, ostali, i bićemo za vjek i vjekova.

VI scena

BOKA KOTORSKA I BUDVA

NARATOR: Kroz prozor automobila odlazeći ka Budvi, još jednom posmatraju tu divnu Boku Kotorsku, koja je svojom fascinantnom lepotom privlačila i velike književnike, od Lorda Bayron-a do Alekse Šantica.

ON: Jesi li ljetovala kad u Budvu?

ONA: Jesam, kako nisam. Bila sam sa društvom pre dve godine, ali maršuta nam je uglavnom bila Jaz-Trokadero, Trokadero-Jaz, mada moram priznati nekad smo i svratili kući.

ON: Eh moja ti, ko zna gdje bi završila da te ja nijesam uzeo pod svoje. Viđećeš koliko more može biti modro, a koliko priroda može imati čari i koliko se može pokazati raskošnom, a uz to je Budva i pozornica istorije. Jedino za šta su je priroda ičovjek udesili jeste za ljudsko življenje i uživanje.

ONA: Kako god, ja sam uživala.

ON: Ma ti si ka i Budva, stvorena samo za uživanje. Polazi.

(razgledaju stari grad Budve)

VII scena

ULCINJ

NARATOR: Iz Budve su krenuli dalje... Putovanje nije dosadno jer se sa njihove desne strane nalazi prirodna galerija, koju čini ostrvo Sveti Nikola, u crnogorskem narodu poznato kao Hawaii, najveće ostrvo u Crnoj Gori. Prolaze i pored poluostrva Sveti Stefan, jednog od najatraktivnijih mesta na čitavom Mediteranu. Pruža posetiocima neku čudesnu autonomnost, samopouzdanje, nadahnutost i intimnost kojih su lišeni mnogi znani ekskluzivni hotelski objekti. Sledeća slika iz ove prelepe kolekcije je grad Bar, poznat po najvećoj luci u Crnoj Gori i po stablima maslina starim i po nekoliko hiljada godina! Zaustavljaju se u Ulcinju.

ON: Oli da te vodim na Adu Bojanu da se sunčamo?

ONA: E može.. Po čemu je ona specifična, ne mogu se setiti nikako?

ON: Sem toga što ćeš tamo vidjeti ljude koji se sunčaju u kostimima Adama i Eve, specifična je i po tome što se na tom mjestu rijeka Bojana uliva u Jadransko more.

ONA: Ja se u Evinom kostimu sunčam jedino u solariju (smeh).

ON: Pih, kakav crni solarijum, znaš li ti da je Ulcinj grad sa čak 218 sunčanih dana! Šta će ti solarijum?!
A sem toga, Stari grad je star preko tri hiljade godina!

ONA: To nisam znala, ali znam da je Velika plaža najduža peščana plaža na Jadranskoj obali! Pa podjimo, nestrpljiva sam da vidim Stari grad za koji se priča da je na Trgu robova kao rob prodat i čuveni Servantes, pisac "Don Kihota".

ON: Vidiš, to nijesam znao..

NARATOR: Sada odlučuju da nastave putovanje tako što će poći sa krajnjeg juga čak do severa, sve to za jedan dan! Na putu do Žabljaka na severu Crne Gore, svraćaju i do Žabljaka Crnojevića, istorijskog utvrđenja, koje se nalazi nedaleko od ušća rieke Morače u Skadarsko jezero. Najveće jezero na Balakanskem poluostrvu, Skadarsko jezero, je sada levo i desno od njih. To predivno jezero, čija je jedina otoka rieka Bojana, koja u kišnom periodu promeni tok i teče uzvodno ulivajući se u jezero! Neće se zadržavati u glavnom gradu Podgorici, ali će primetiti most Millenium, simbol grada pod Goricom. Sada znaju da nisu tako daleko ni od primorja, niti od planina prekrivenih snijegom. Stižu na Žabljak i upućuju se ka Crnom jezeru.

VIII scena

ŽABLJAK

(zagrljeni gledaju u jezero, Balša se obraća Jeleni)

ON: Vidiš, ovo ti je Crno jezero, vidiš li da ima dva dijela, Malo i Veliko jezero. Kažu da ponekad ljeti može da dostigne i nevjerojatnih 18 stepeni.

ONA: Jao predivno je. Vidi, vidi tamo na pešačkoj stazi imaju čamce za iznajmljivanje. Hoćemo li uzeti jedan?

ON: Mak se mala, plašim se da mi ne upadneš u jezero. Poslije bi moro još tu da te spašavam, a ne mili mi se plivat u toj ladnoj vodi. Imam ja bolju ideju. Da uzmem mi konje da jašemo, to mi je nekako sigurnije.

ONA: A šta ako nas zbaci konj?

ON: Ne znam Boga mi.. Hajde mi ipak da još malo tu prošetamo, pa ćemo neđe sjesti na piće.

IX scena

NARATOR: Nijedna priča ne može da dočara ono što ljudsko oko može da vidi! Stabla visoka i do pedeset metara odolevaju vremenu skoro četiri veka. Tu su i pašnjaci i livade, skijaški tereni, sela i katuni, uređene staze i putokazi, brojni vidikovci, i bogat biljni i životinjski svet. Među njima, a ko bi drugi, caruju orlovi! Nisu ih videli, ali, iskreno, nisu ni želeti. Umesto njih, pogled upiru ka brojnim ledničkim jezerima. Ima ih sedamnaest, a na njihovoj mirnoj pučini se ogledaju jele i smrče, okolni vrhovi i radoznaće zverčice. Međutim, oni želete vidjeti danas još toga, pa odlučuju da pođu u posetu najvećoj crnogorskoj svetinji, manastiru Ostrog, posvećen velikom čudotvorcu i iscelitelju Svetom Vasiliju Ostroškom. Kod časnog krsta uzeo je njene ruke, kleknuo ispred nje i najlepšim glasom na svetu joj se obratio:

ON: Najljepše stvari se dese neočekivano, a meni si se desila baš ti. Proveli smo divno vrijeme zajedno, ja sam spreman da napravim sljedeći korak na našem zajednickom putu. Nadam se da si i ti spremna. Klečim danas na ovom svetom mjestu, slava mu i milost (ustaje, prekrsti se i vraća se na kolena), i tražim tvoju ruku. Dozvoli mi da te povedem stazama svim budućim. Hoćeš li biti moja do kraja života? (kleći i pruža prsten prema njoj).

ONA: (vidno zbumjena, zagleda se u prsten).

ON: Oli više odgovoriti jadna ne bila. Koljena me zabolješe, a i ovi ljudi mi se već smiju.

ONA: (smeh) Hoću, biću tvoja za vijek i vijekova (stavlja joj prsten).

ON: Dođi nevjesto moja.. (grli je). Sada bi mogli prenoći u Konaku manastira Ostrog, kažu da se valja.

ONA: Može, može, a sutra da svima saopštimo radosnu vest!

ON: Naravno, nevjesta moja. Mislim da će baba Zorki biti naročito milo.

ONA: I mene se čini (odlaze smejući se, zagrljeni).

ON: Mada, moram te povesti na jedan njeguški stek, da mi se malo popraviš, da mi te više ne kudi.

ONA: Hajde idemo.

Napomena: (Prilikom prikaza znamenitosti, na video bimu se smenjuju slike istih)

*****Glavno jelo 22.00h (trajanje 45min)**

IV ČIN (trajanje 15 min)

I scena

Scenografija: Sto kao oltar, dve krune na njemu

NARATOR: Navršila se puna godina od kada su se naši verenici upoznali i zaljubili. Uz blagoslov njenih roditelja i u prisustvu porodice, kumova i mnogobrojnih prijatelja danas će se Jelena i Balša zakleti na večnu ljubav. „Da bi spoznao pravu radost, moraš imati nekoga sa kim ćeš je podeliti.“

CRKVA

SVEŠTENIK: Imaš li, Balša, dobru i slobodnu volju, i čvrstu namjeru da uzmeš sebi za ženu ovu Jelenu koju ovdje pred sobom vidiš ?

ON :Imam,časni oče!

SVEŠTENIK: Da se nijesi obećao drugoj nevjesti?

ON: Nijesam se obećao, časni oče!

SVEŠTENIK: Imaš li ti, Jelena, dobru i slobodnu volju i čvrstu namjeru da uzmeš sebi za muža ovoga Balšu koga pred sobom vidiš?

Jelena: Imam časni oče.

SVEŠTENIK: Da se nijesi obećala drugom čovjeku?

ONA: Nijesam se obećala oče.

(stavljaju im krune na glave).

SVEŠTENIK: Proglašavam vas mužem i ženom.

(Sveštenik uzima belu lenu, vezuje njihove ruke u dupli čvor pri čemu njegova ruka pridržava njenu, 3x krug za sveštenikom , prvo Balša i Jelena, a za njima svedoci držeći sveće. Za to vreme, četiri devojke, članice hora, pevaju crkvenu pesmu).

II scena

(Mladenci dolaze, svatovi ih pozdravljaju pesmom „Kićeni svatovi“ koju peva majka i nekoliko devojaka, uz pratnju harmonike).

Ulaze barjaktar, zatim stari svat, otac i na kraju mladenci.

Mlada baca bidermajer okupljenim devojkama, jedna od devojaka joj predaje rešeto, a ona darove posipa po kući i okupljenom narodu, zatim baca jabuku, uvodi muško dete preko praga, ljubi ga i daruje, a za njom ide stari svat i puca 3 puta.

Devojke koje su pevale silaze sa scene, i raspoređuju se sa strana.

III scena

Scenografija: Sto, stolnjak, svećnjak, čaše za zdravice, četiri stolice.

BODIN: Podiza sam dosta često čaše. Sve u zdravlje braće i družine i u ime Boga istinoga, a biva sam na mnoga veselja. Ovo mi je nešto odvojilo i blaženstvom dušu ispunilo. Danas mi je kuća ispunjena, kad vas vidim redom biranike, poređane jedna uz drugoga. Ja vam braćo hoću nazdraviti i na bratskoj slozi zahvaliti. Daj nam Bože da vam uzvratimo gromkom pjesmom na vaše veselje, baš k'a danas u domu mojem neka nema grke među nama. Da pozdravim sve redom svatove, a najviše našu snahu milu - dobro došla u dom ovi mlada, do sad našu, sad i tvoju kuću, vazda srećom vrata zatvarala. Živjeli!

SVI: Živio!!

STARI SVAT: Moga bi i stari svat što reć. Čašu punu preliti ne valja, ali nikad nije mnogo zdravlja. Kuća može biti tijesna i pretijesna kad su čeljad luda, a danas je puna ova kuća. I sve diše k'a iz jednih pluća. Ođe nas je radost okupila i nevjesta naša, snaha mila. Nevjestice naša mila, u dom ovi srećno gnijezdo svila, umnožila ovo naše bratstvo, stekla porod, sreću i bogatstvo, porodila za uzor potomke, kršne momke, lijepe đevojke. Živjeli!

SVI (u glas): Živjeli!!

BABA: Stojte, stojte da im I ja nešto reknem! Kićeni svatovi, iskreno se nadam da će ovaj brak uspjeti, jer ste se grdno namučili da nam dođete ođe. Nevjesti bi poručila da je pravog čovjeka odabrala za sebe, i da će se trudit da je prihvatom ka da je naše gore list. Živjeli!!

Svi u glas: Živjeli!

(Harmonika počinje da svira, kada stari svat uzima mladu za ruku, i izvodi je ispred bine. Priključuju se ostali, kreće crnogorsko kolo uz pevanje „Šetajući pored Ljubovića“).

(Po završetku crnogorskog kola, mladina majka traži „jedno Bačko“, i zatim se igra Bačko kolo).

*****Dezert 23.00h**

Voditelj:

„Nadam se da vam se svidela predstava. Ali, to nije sve. Za koji trenutak počinje nagradna igra. Milena će izvlačiti brojeve koji se nalaze na vašim ulaznicama i zato dobro obratite pažnju jer ćete možda baš Vi osvojiti neku od vrednih nagrada koje su nam omogućili sponzori. Da napomenem, da prvih dvoje izvučenih dobijaju monografiju Budve koju dodeljuje TOCG. Zatim, sledećih petoro izvučenih nagrađuje AVON kozmetika. Zatim, cafe club restoran Mystic nagrađuje sledećih dvoje izvučenih dobitnika sa vaučerima u vrednosti od 3000 dinara. Da vidimo kome će otići sledeća nagrada...a to je feniranje i relaks masaža u frizersko-kozmetičkom salonu Žan Kleber u Novom Sadu.“

„A sada, slede glavne nagrade. Ali, izvučeni dobitnici će morati da nam odgovore na po jedno pitanje u vezi Crne Gore. Prvo pitanje glasi: Na koje more izlazi Crna Gora? Nagrada je 7 dana letovanja za 2 osobe u Inex apartmanima u Sutomoru.“

„I poslednja, takođe glavna nagrada otići će...a pitanje glasi: Koji je nacionalni instrument Crne Gore? Nagrada je sedmodnevni smeštaj u XXL apartmanima u Baru za 2 osobe za prvomajske praznike“.

Voditeljka poziva vlasnika XXL apartmana da uruči nagradu.

„Dragi gosti, nadamo se da smo večeras uspeli da vas zabavimo i da ste uživali u našem programu. Naravno, sve ovo ne bi bilo moguće bez generalnih sponzora a to su: TONS, SPENS, SNP, PMF, KUD „Svetozar Marković“; kao i ostalih sponzora: XXL apartmani, preduzeće za turizam i usluge „SAM“ doo. Subotica, 13. juli Plantaže ad. Podgorica, cafe club restoran Mystic, Hidrooprema doo. Šabac, Roloplast Mošić, Max Špedicija, Gumikom doo., Autopromet doo., Dunav grupa agregati ad., TOV, TOCG, Komisija za h.o.v. Crne Gore, cvećara Jovana 021, AVON kozmetika, frizersko-kozmetički salon Žan Kleber, Elkotim Podgorica, Udruženje Crnogoraca Srbije „Krstaš“ iz Lovćenca, „Martex“ doo. Cetinje, „Valding“ Podgorica, pekarska industrija „Prizma“ Podgorica, kompanija „Hello“.“

Naravno, red je i da vam predstavim učesnike večerašnjeg programa a to su studenti 1. i 2. godine master studija smerova menadžer u turizmu i menadžer u hotelijerstvu. Oni su: u ulozi mlade Dragana Josin, u ulozi mladoženje Vasilije Petrović, zatim Nebojša Nikolić kao mladoženjin otac, Milena Čukić kao mladoženjina majka, Jelena Stojanović kao mladina majka, Bojana Milić u ulozi mladoženjine babe, Jovana Stojanović kao mladoženjina sestra, Milena Barišić u ulozi mladoženjine tetke, Đorđe Alavuk u ulozi starog svata, Jovica Stefanović u ulozi sveštenika, Boba Marić u ulozi konobarice, Darija Goronja u ulozi starice, Tijana Božin kao narator, zatim Dragana Aleksić, Jelena Bogner, Bojana Kaloštrović, Karolina Simat, Nikola Lukačev, Saša Vučković, Ivana Šikora koordinator projekta i moja malenkost Sonja Dotlić.

Posebno želimo da se zahvalimo: Nikoli Zekiću – harmonikašu, Zoranu Jeliću – guslaru, Marku Bečeliću iz KUD-a „Svetozar Marković“, crkvenom horu „Sveti Georgije“, dečijem horu crnogorskog kulturno-prosvjetnog društva „Princeza Ksenija“ iz Lovćenca, Nataši Stupar, kao i našim kolegama – studentima 2. godine gastronomije i hotelijerstva koji su pripremili i služili večeru na čelu sa Dragom Nanićem i Miloradom Todorovićem.

Sada bih zamolila gospodina Predraga Munjasa iz Doma za nezbrinutu decu „Miroslav Mika Antić“ , čijim štićenicima je ovo veče i namenjeno, da kaže nekoliko reči.

-Govor-

Svakako, ne smemo izostaviti ni naše profesore koji su nas usmeravali i pomagali u ovom našem projektu, a to su prof. dr Anđelija Ivkov Džigurski i asistent Igor Stamenković, kojima prepuštam reč.

Dr Anđelija Ivkov-Džigurski drži govor i najavljuje prorektora za finansije profesora Pejanovića.

-Govor-

- **Zvanični deo večeri se završava govorom Slavka Petrovića i pesmom „Zaljubi se sosa u mornara..“**
- **Sledi zabava uz živu muziku.**

KRAJ

Uloge

- Mlada - Dragana Josin;
- Mladina majka- Jelena Stojanović;
- Mladoženja - Vasilije Petrović;
- Mladoženjina mama - Milena Čukić;
- Mladoženjin otac – Nebojša Nikolić
- Mladoženjina sestra – Jovana Stojanović;
- Mladoženjina baba - Bojana Milić;
- Mladoženjina tetka - Milena Barišić;
- Prosjakinja - Darija Goronja;
- Konobarica - Slobodanka Marić;
- Sveštenik - Jovica Stefanović;
- Stari svat- Đorđe Alavuk;
- Barjaktar- Nikola Lukačev (pomoć);
- Kuma- Karolina Simat (pomoć);
- Kum- Saša Vukčević (pomoć)
- Narator- Tijana Božin.

Hostese:

- Milena Barišić (spisak gostiju)
- Slobodanka Marić (spisak gostiju)
- Dragana Aleksić (odvođenje gostiju do stolova) + 1 devojka (pomoć)
- Garderoba- pomoć (tri devojke)
- Devojka za stolom sa poklonima- pomoć

-Meni-

Dobrodošlica- Priganice sa medom i lozovača

Predjelo- Njeguška pršuta, kulen, sir(žuti i beli), zelene maslinke, proja

Glavno jelo- Njeguški stek u kajmaku na podlozi pirinča;

Sotirano povrće;

Salata- paradajz, krastavac, crne masline

Dezert- Voćna torta; turska kafa.

- **Broj gostiju: 135**
- **Večera se služi po principu set servisa.**
- **Na svakom stolu cvetni aranžman, po dva menija i broj.**
- **Stolovi i stolice dekorisani.**
- **Poklon za svakog gosta: Po dva primerka turističke publikacije (jedna o primorju, druga o kulturnom nasleđu Crne Gore) i različite vrste suvenira (šolje, brodići, magneti, pepeljare, kesice sa sušenim biljem).**

SPONZORI

Generalni sponzori:

- SPENS
- TONS
- SNP
- PMF
- DGTH

Ostali sponzori:

- "13. Jul Plantaže"
- "XXL apartmani", Veliki Pijesak, Bar- sponzor glavne nagrade
- "INEX apartmani", Sutomore- sponzor glavne nagrade
- "Cafe Mystic", Novi Sad- sponzor nagrade
- "Krstas", Lovcenac
- "Roloplast Mošić", Sremska Mitrovica
- "Hidrooprema", Šabac
- "Max Špedicija", Sremska Mitrovica
- TOCG, Beograd
- Cvećara "Jovana 021", Novi Sad
- "Dunav grupa agregati" AD
- "Autopromet Novi Sad"
- "Gumikom" doo
- Jean Klebert frizerski salon, Novi Sad- sponzor nagrade
- AVON
- TOV
- Preduzeće za turizam i usluge „SAM“ doo., Subotica
- „Valding“, Podgorica
- Pekarska industrija „Prizma“, Podgorica
- Kompanija „Hello“
- KUD „Svetozar Marković“
- Komisija za h.o.v. Crne Gore
- „Elkotim“, Podgorica.

FINANSIJSKI OBRAČUN

Donacije	210.000	podignuto iz banke
Prodate ulaznice	78.000	
Uplata za CD	7.500	
Ukupno prikupljeno	295.500	

Prodate ulaznice

Troškovi osvetljenja	9.000
Suveniri	14.000
Troškovi dizajna	8.000
Ostali troškovi	8.500
UKUPNO	39.500

OSTALO NOVCA	38.500
---------------------	---------------

Donacije

Troškovi hrane/pića	107.270,89
Troškovi dekoracije	38.400
Troškovi štampe	14.000
Troškovi za CD	2.250
Troškovi za kese	10.970
Troškovi za rekvizite	10.651,32
Ostali troškovi	7.175,25
UKUPNO	190.717,46

OSTALO NOVCA	19.283
---------------------	---------------

UKUPNO JE	
OSTALO	57.783

Na računu trenutno 650e +10.000 din